

Levon

การกลับมาของ
จอมเวท
ระดับ 8

클래스의
마법사 회

Ryu song เขียน
จินซูจิน แปล
อัล터 วาด

6

พิมพ์ครั้งที่ 1

Levon

การกลับมาของจอมเวทระดับ 8

8클래스 마법사의 회귀

6

류송 (Ryu song)

เขียน

จินซูจิน

แปล

115014 ดัชนีการอ่านหนังสือ

การกลับมาของจอมเวระระดับ 8 เล่ม 6

8클래스 마법사의 회귀

Levon

ไนเคโรบริษัทยอมรินทร์ คอร์เปอเรชันส์ จำกัด (มหาชน)

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com   @amarinbooks LEVON Publishing

8클래스 마법사의 회귀

The Return of the 8th Class Mage

Copyright © Ryu song, 2016

All rights reserved.

The Korean edition was originally published by KWBOOKS, Korea

This Thai language edition was published by Amarin Corporations Public Company Limited in 2025 by arrangement with KWBOOKS through IP PRIME, Buncheon, Korea

สื่อดิจิทัลนี้ให้บริการดาวน์โหลดสำหรับผู้รับบริการตามเงื่อนไขที่กำหนดเท่านั้น

การทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ ไม่มีวิธีใด ๆ นอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนด

ถือเป็นความผิดอาญาตาม พรบ.ลิขสิทธิ์ และ พรบ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 978-616-18-8452-9

เจ้าของ ผู้พิมพ์/ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์ คอร์เปอเรชันส์ จำกัด (มหาชน)

กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ศิริ บุญพิทักษ์เกศ • กรรมการผู้จัดการ อุษณีย์ วิรัตน์พันธ์

รองกรรมการผู้จัดการ ศศกร วัฒนสุทธิวงศ์ • ที่ปรึกษา อองอาจ จิระอร • บรรณาธิการบริหาร ปริญดา มั่นสมันต์

บรรณาธิการ ศราวุฒิ บุญนิล • บรรณาธิการต้นฉบับ มาราโน • ผู้จัดการฝ่ายการผลิต อมราลักษณ์ เขยกลิน

ศิลปกรรมปก ฉาณิกา อยู่ยั้ง • ออกแบบรูปเล่ม กุณศิรดา บงแก้ว • คอมพิวเตอร์ นางนุช ศรีสุขโช

พิสูจน์อักษร สีน้าเงิน, ปุณยวิรัช ทัศนฐ์นภัท

คำนำสำนักพิมพ์

ขณะที่การต่อสู้ครั้งสุดท้ายใกล้เข้ามาเรื่อย ๆ เอียนที่ถูกพราน เพจ จับตาอยู่ทุกฝีก้าวก็พยายามหาวิธีที่จะพบกับเหล่ามังกร อย่างไรก็ตาม เอียนนั้นยังไม่พอใจทั้งสองฝ่าย เขาจึงต้องรีบหาวิธีการรับมือที่ดีที่สุดให้กับตัวเอง ในเล่มสุดท้ายนี้ เราจะพานักอ่านทุกท่านไปพบกับการต่อสู้ครั้งสุดท้าย ที่ทั้งอลังการและคาดไม่ถึง

เช่นเดียวกับเอียนที่ได้รับรู้ความจริงบางอย่าง ในระหว่างการต่อสู้ครั้งสุดท้ายนี้ เขาจะต้องรับมือกับเรื่องนั้นให้ได้ พร้อมกับการที่ต้องยกระดับตัวเองให้เหนือกว่าคู่ต่อสู้ของเขา และในที่สุดการย้อนเวลากลับมาของเอียน เพจ ผู้ได้ชื่อว่าเป็นจอมเวพระดับแปดก็มาถึงบทสรุปแล้ว

นอกจากนี้ ขอเชิญนักอ่านทุกท่านสัมผัสกับเรื่องราวสุดน่าประทับใจ กับตอนพิเศษทั้งหกตอนได้ภายในเล่มนี้

หากทุกท่านพร้อมแล้ว ก็เชิญพลิกหน้าต่อไปกันเลย!

Levon

เปิดฉากอุโมงกลับ

เจ้าหมอนั่น เฝ้ามองข้าผ่านเสียง เวทมนตร์ และการตอบสนองทางร่างกายของข้า

เหตุผลที่เอียนมั่นใจ ไม่ใช่เพราะฟรานไม่สามารถอ่านตัวอักษรบนกระดาษได้

แต่เพราะตอนนี้เอียนกำลังกินยาชนิดหนึ่งอยู่ มันคือ ‘ยาเห็ดหัวใจศิลา’ ที่ปรุงด้วย ‘เห็ดหัวใจศิลา’ ซึ่งเป็นวัตถุดิบลึกลับที่เติบโตเฉพาะในสุสานใต้ดินภายในปราสาทราชวงศ์ของกรีนริเวอร์เท่านั้น และเป็นยาวิเศษที่สามารถหลีกเลี่ยงเวทตรวจสอบในหอคอยงาช้างเมื่อนานมาแล้ว

ตอนนี้การตอบสนองทางร่างกายของข้าอยู่ในระดับที่กำหนดไว้ เจ้าตรวจจับอารมณ์ขึ้น ๆ ลง ๆ ของข้าไม่ได้หรอก

ไม่ต้องพูดถึงเวทมนตร์ ไม่มีเสียงเล็ดลอดออกไปด้วยซ้ำ นั่นเป็นผลให้ฟรานไม่สามารถตอบสนองต่อการเรียกผ่านตัวอักษรของเอียน มันจะต้องมีข้อจำกัดแน่นอน

แต่นี่อาจจะเป็นอุปายก็ได้

ถึงอย่างนั้นเอียนก็ไม่อาจยกเว้นกรณีที่ว่าฟรานอาจจะตั้งใจแสร้งทำเป็นไม่รู้ไม่เห็น แต่ถ้าเอียนคิดแบบนี้แล้วจำกัดการกระทำของตัวเอง

ตอนนี้เอียนก็ไม่ต้องทำอะไรกันพอดี

ถึงเวลาที่ต้องเคลื่อนไหวอย่างกล้าหาญแล้ว

เอียนคาดหวังความเป็นไปได้และอนุมานทฤษฎีผ่านการทดลองหลายอย่าง ตอนนี้ได้เวลาที่จะก้าวไปข้างหน้าโดยอาศัยการคาดเดาและทฤษฎีดังกล่าวแล้ว

เวทมนตร์ เสียง ร่องรอย ความแปรปรวนของอารมณ์ ต้องเคลื่อนไหวโดยตัดอย่างน้อยสื่อนี้ออกไปก่อน

เงื่อนไขที่ยู้งยากกว่าที่คิด แต่ก็ไม่มีอะไรที่ทำได้

เอียนลุกขึ้นจากที่นั่ง

เพื่อแผนการในอนาคต คนแรกที่เอียนควรพบคือราชินีแฟร์พันธมิตรที่จะเจรจาต่อรองกับมังกรแทนเขา เธอเหมาะสมที่สุดแล้วไม่ใช่หรือ

ไม่ว่าจะสร้างความน่าเชื่อถือไว้มากแค่ไหน โดยพื้นฐาน พวกเขาก็เป็นผู้ใต้อาณัติของมังกรอยู่ดี ยังเชื่ออย่างหมดใจไม่ได้

เพราะอย่างนี้จึงต้องมีการพูดคุยเพิ่มเติม เอียนต้องรู้ให้ชัดเจนกว่านี้ว่าราชินีแฟร์คิดและตอบสนองอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องราวการพบกับมังกร และปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างมังกรกับเอียน จากนั้นเอียนจึงจะวางแผนอนาคตได้อย่างชัดเจน

ตอนนี้คือโอกาส เพราะว่ามีวิธีคุยกันแล้ว

เห็ดหัวใจศิลาและการสนทนาผ่านตัวอักษร แค่นี้สองอย่างนี้ก็เพียงพอ

เอียนออกจากห้องหนังสือ

หลังจากช่วยชีวิตเอเวนตุสได้แล้ว ราชินีแฟร์แทบจะไม่ออกจากห้องที่เอเวนตุสพักฟื้นอยู่เลย

มันคือการเฝ้าใช้อย่างชัดเจน แม้ภายนอกเธอจะดูเหมือนผู้หญิง

หยาบกระด้าง แต่แท้จริงแล้ว เธอมีความรู้สึกลึกซึ้งซึ่งมากกว่าใคร ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากสูญเสียทหารมังกรสปาร์ตออกไป เธอดูเหมือนกลัวว่าเพื่อนร่วมงานเก่าของเธอจะหายไปตลอดกาล

ก๊อ ก๊อ ก๊อ!

เอียนเคาะประตูห้องพยาบาลของเอเวนตุส แล้วเข้าไปข้างในหลังจากรออยู่ครู่หนึ่ง

สิ่งแรกที่เขาเห็นคือเอเวนตุสที่กำลังหลับโดยไม่รู้เรื่องราว ไม่รู้ว่าเขาได้ดื่มยานอนหลับชนิดพิเศษของเรดิโอกับดักลาสเข้าไปหรือเปล่า

ไม่มีมาริโอตุสกับเซอร์เนเลียซึ่งเป็นลูกของเอเวนตุสอยู่ข้างกาย มีเพียงราชินีแฟร์เท่านั้นที่นั่งเล่นอยู่บนโต๊ะ

‘อะไรเนี่ย’

“ดีขึ้นบ้างไหมขอรับ”

‘กลางดึกแบบนี้เนี่ยนะ’

“ข้านอนไม่ค่อยหลับนะขอรับ”

‘อืม ข้าได้ยินมาว่าวัยผสมพันธุ์ของมนุษย์จะอยู่ที่ราว ๆ สิบเก้าปี ดูเหมือนว่าเจ้าก็อยู่ในวัยนั้นด้วยสินะ’

“หมายความว่า...”

มุกตลกของราชินีแฟร์ปะทะเข้ามาโดยไม่ทันตั้งตัว จู่ ๆ ก็บอกว่าอยู่ในวัยผสมพันธุ์เนี่ยนะ แม้แต่เอียนก็ไม่อาจซ่อนความกระอักกระอ่วนไว้ได้เพราะเป็นมุกที่ไม่คาดคิดมาก่อน

‘ทำอะไรไม่ถูกเลยละสิ แทงใจดำหรือ’

“ท่านไปเรียนรู้มุกตลกแบบนั้นมาจากไหน คนแถวนี้ใครเขาพูดอะไรแบบนี้...”

อย่างไรก็ดี เอียนไม่ได้ทำตัวไม่ถูก ไม่สิ เขาทำตัวไม่ถูกก็จริง แต่ไม่ได้มากถึงขั้นนั้น ตรงกันข้ามนี่ถือเป็นโอกาส

แม้ว่าปากของเอียนจะพูดถึงเรื่องตลก แต่มือของเขากลับกำลังทำอย่างอื่น เอียนส่งยาก็ให้ราชินีแพร่พร้อมทำมือให้เธอเจ็บเสียว

“หมายถึงไม่น่าจะมีคนพูดอะไรแบบนี้แน่ๆรับ ดูเหมือนว่าท่านจะอยู่ในสังคมมนุษย์มานานเกินไปแล้ว”

เอียนส่งสัญญาณให้เธอตีมันทันที ราชินีแพร่เข้าใจภาษามือของเอียนอย่างรวดเร็ว แม้จะไม่รู้เหตุผล แต่เธอคิดว่าเล่นไปตามน้ำจะดีกว่า ‘แค่เจ้าพูดมาคำเดียว ข้าจะกลับไปที่รังเดี๋ยวนี คิดว่าข้าอยู่ที่นั่นเพราะข้าชอบอย่างนั้นหรือ’

ราชินีแพร่รับขูดยามาขณะโต้ตอบอย่างเฉยเมย และตีมาเห็ดหัวใจศิลาเข้าไปเจ็บๆ

“ตอนนี้ยังยากอยู่ขอรับ หลังจากเรื่องทุกอย่างกลับมาสงบเรียบร้อยดีแล้ว ข้าจะส่งท่านกลับรังขอรับ ข้าไม่รู้ว่ามีเมื่อไหร่ แต่คงอีกไม่นานขอรับ”

เอียนพูดต่อพลางวางกระดาสีเหลืองและปากกาขนนกไว้บนโต๊ะเพื่อที่จะพูดคุยผ่านการเขียน

‘อี พูดง่ายนะสิ’

ราชินีแพร่แค่นเสียงพลางขยับเข้ามาใกล้กระดาสี พร้อมที่จะคุยผ่านตัวอักษรกับเอียน

“แล้วท่านเอเวนต์สเป็นยังไงบ้างขอรับ เมื่อครู่ข้าเห็นท่านเรดิโอกับดักกลาสทำงานหนักกันมากเลย”

‘อันที่จริง ข้าพบเผ่ามังกรแล้ว แล้วก็ได้เจอกันด้วยขอรับ บางทีมังกรดำที่ชื่อว่าอาทิล ฮาคา อาจจะกำลังมองดูข้าอยู่จากที่ไหนสักแห่ง’

การสนทนา ‘ปลอม’ ทั่วๆไป

การสนทนา ‘จริง’ ผ่านตัวหนังสือ

การสนทนาทั้งสองอย่างเริ่มต้นขึ้น

‘...ไม่มีอะไรต้องห่วงหรือ อากาของเขาดิวันดีคืน’

‘จู่ๆ ก็พูดถึงอะไรนะ’

ราชินีแพร่กระจายร่างเป็นมนุษย์อย่างรวดเร็วพร้อมจับปากกาখনนก ดูเหมือนเธอจะพยายามอดกลั้นต่อคำพูดที่กำลังจะพรุ้งพรูออกจากปาก เอาไว้

‘ลองออกไปทีนะขอรับ อา ได้ยินมาว่าท่านราชินีดูแลเขาอย่างเอาใจใส่ มาก ท่านเเวนตุสเองก็ต้องซาบซึ้งมากแน่ๆ ขอรับ’

‘มันยากที่จะเล่าให้ละเอียดขอรับ ตอนนี่ยังมีอีกคนที่กำลังจับตา ดูข้าอยู่ด้วย ท่านรู้จักจอมเวทผู้แรกเริ่มใหม่ขอรับ’

ราชินีแพร่ดวงตาเบิกกว้างเมื่อได้ยินคำว่าจอมเวทผู้แรกเริ่ม เธอ รู้จักเขา แต่ดูเหมือนไม่คาดคิดว่าจะมีชื่อของเขาคนนั้นโผล่มาในตอนนี้

‘ซาบซึ้ง? ซาบซึ้งไปก็เท่านั้น แต่เขาไม่หาเรื่องข้าก็ดีแค่ไหนแล้ว! ข้าแค่อยากจะตัดความสัมพันธ์ร้ายๆ ที่มีแต่ปัญหากับพวกเจ้าโดยเร็วที่สุด!’

‘รูสิ ข้าเคยได้ยินเรื่องของเขาจากเหล่าท่านผู้นั้นตอนยังเด็ก แต่ ไม่เคยเจอด้วยตัวเองหรือคะ’

อย่างที่คาดไว้ มีช่องว่างในแง่ของเวลาและสถานการณ์เล็กน้อย ระหว่างผู้ได้อาณัติกับฟราน เพจ บางทีช่วงวัยเด็กของเหล่าผู้ได้อาณัติ อาจจะเป็นช่วงที่ฟราน เพจ ปลีกวิเวกและเริ่มทำการศึกษาเพื่อหาวิธี ครอบครองร่างกายของมังกรก่อนที่จะเสียสติอย่างเต็มตัว

‘ตอนนั้นนอกจากกลับรังก็ไม่มีอะไรทำแล้วใช้ไหมขอรับ ข้าได้เชื่อม รังของท่านไว้กับประตุมิติแล้ว แค่เดินตรงไปข้างหน้าก็พอ’

‘เขาเป็นตัวละครของเรื่องทั้งหมดขอรับ ข้าจะทำให้ท่านได้พบกับ เผ่ามังกรแล้วท่านจะได้ยินจากพวกเขาอย่างละเอียดขอรับ แต่ข้าอยาก ฟังความคิดของท่านราชินีก่อน ไม่ว่าจะเป็นคำตอบแบบไหน ข้าก็ไม่คิด จะสร้างภาระให้ท่านราชินีขอรับ เพราะว่าท่านได้ช่วยเหลือข้ามามากแล้ว’

เขียนพูดและเขียนตัวอักษรลงไปอย่างสงบ แม้จะดูเหมือนเขียน
หวัดๆ แต่ก็ลายมือสวยพอสมควร

‘หี! แต่ถึงอย่างนั้นก็ไม่ควรขังข้าอยู่ในมุมของครอบครัวมนุษย์
ที่น่าอึดอัดนี้ไม่ใช่หรือไง รีบๆ เข้าล่ะ เพราะข้าจะออกไปจากที่นี่ทันที
ที่มีโอกาส’

‘รีบพูดมาเร็วๆ เข้า ถ้าข้าได้เจอกับเหล่าท่านผู้นั้น ข้าจะตอบคำถาม
พวกเขาอย่างตรงไปตรงมา’

ราชินีแฟร์ก็เขียนอย่างรวดเร็วเช่นกัน ดูเหมือนว่าจะตื่นเต้นไม่น้อย
เมื่อได้ยินว่าจะได้พบกับมังกร

‘ถึงจะพูดอย่างนั้นก็เถอะ แต่ท่านอยู่ที่นี่มากกว่าอยู่ที่รังไม่ใช่หรือ
ขอรับ’

‘ถ้าอย่างนั้นข้าก็จะขอพูดตรงๆ นะขอรับ จอมเวทผู้แรกเริ่มกับ
มังกรมีความสัมพันธ์แบบเป็นศัตรูกันขอรับ’

‘ตอนที่ที่ฤทธาสันมีคนอยู่ไม่น้อย แล้วยังมีรูปปั้นที่สู้กับผู้นุกรุกได้
แต่ข้าก็ยังเปิดประตูมิติให้ท่านเข้าออกได้อย่างอิสระ’

‘เหตุผลที่เผ่ามังกรหายตัวไปอย่างกะทันหันก็เกี่ยวข้องกับจอมเวท
ผู้แรกเริ่มด้วย ปัญหาก็คือข้าติดอยู่ระหว่างความสัมพันธ์นั้นขอรับ’

ปากกาขนนกของเอียนขยับไม่หยุด การใช้งานมือกับปากแยกกัน
ยากกว่าที่คิดไว้

‘เจ้าพูดไร้สาระมากเกินไป’

‘ช่วยอธิบายให้ละเอียดกว่านี้หน่อย’

ทั้งสองคนเงียบไปชั่วครู่ แม้มทสนทนาจะเป็นเรื่องแต่งขึ้น
แต่ก็ดำเนินต่อไปอย่างไม่สิ้นสุด ในทางกลับกัน ปากกาขนนกในมือ
ก็ไม่มีท่าทีว่าจะหยุดแม้แต่หน่อย

‘ไม่มีเวลาพอที่จะอธิบายอย่างละเอียดขอรับ สถานการณ์ก็ไม่’

เอื้ออำนวยด้วย แต่ไม่กี่วันที่ผ่านมา ข้าเพิ่งจะได้รับพลังที่ทัดเทียมกับพวกเขามาขอรับ เพราะอย่างนั้นข้าก็เลยถูกทั้งจอมเวทผู้แรกเริ่มกับเผ่ามังกรเผ่าระวังขอรับ สุดท้ายแล้วไม่ว่าข้าจะเข้าร่วมกับฝ่ายไหน ถ้ายังเป็นอย่างนี้ต่อไป ข้าก็จะมีทางหนีพื้นสภาพของหมาล่าเนื้อที่หมดแรงหลังจากการล่าได้

‘พวกเขาจะจัดการกับหมาล่าเนื้อหลังจากที่มันล่าเนื้อเสร็จแล้วหรือเป็นไปไม่ได้ แม้ข้าจะไม่รู้จักจอมเวทผู้แรกเริ่ม แต่พวกเขาไม่มีทางที่จะทรยศต่อความไว้วางใจที่เคยสร้างขึ้นมาก่อน ข้ารับรองได้เลย ถ้าเจ้ามีพลังพอๆ กับเหล่าท่านผู้นั้นอย่างที่ผมพูดละก็ เจ้าก็เสนอตัวช่วยได้ง่ายๆ’

ราชินีแพร่ออกตัวปกป้องมังกร อย่างไรก็ตาม เียนเนปีญาลำคัญอยู่อย่างหนึ่ง ซึ่งมันคือเหตุผลที่เียนไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากต้องระมัดระวังมังกร และกังวลว่าพวกมันจะกำจัดเขาทิ้งเมื่อหมดประโยชน์

‘ข้าเป็นลูกของเขาคือรับ’

‘ว่าไงนะ’

‘ข้าเป็นสายเลือดของจอมเวทผู้แรกเริ่มขอรับ เพราะอย่างนั้นพวกมังกรจึงปฏิบัติต่อข้าเหมือนข้าเป็นภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้นได้ และหวังว่าข้าจะถูกกำจัดออกอย่างหมดจดด้วย’

‘...’

เรื่องราวกะทันหันทำให้ปากของราชินีแพร่เจ็บไปชั่วขณะ มือที่ถือปากกาอยู่ก็หยดลงอย่างกะทันหัน

‘เหตุผลที่ข้าเล่าสถานการณ์นี้ให้ท่านราชินีฟังนี้ง่ายมากขอรับ ข้าอยากให้ท่านเป็นตัวแทนการเจรจาระหว่างข้ากับมังกรขอรับ’

‘ข้าจะทำ’

ราชินีแพร่ตอบอย่างเด็ดขาดก่อนที่การเขียนของเียนจะจบลง เียนพุดด้วยความหนักแน่นขึ้นอีกเล็กน้อย

ถ้าการเจรจากับมังกรเป็นเรื่องยาก เอียนก็ไม่มีทางเลือกนอกจากต้องอยู่ฝ่ายจอมเวทผู้แรกเริ่ม และถ้าเป็นอย่างนั้น เขาก็จะกลายเป็นศัตรูกับราชินีเพื่ออย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ไม่มีความจำเป็นต้องทำแบบนั้นเลย เพราะราชินีแพร่พร้อมที่จะเป็นตัวแทนเจรจาของเอียนอย่างสมบูรณ์แล้ว

‘ข้ายังไม่รู้หรอกนะ เพราะคำอธิบายของเจ้าขาดๆ เกินๆ ไปสักหน่อย แล้วก็กะทันหันเกินไปด้วย ข้าต้องฟังรายละเอียดจากเหล่าท่านผู้นั้นก่อน แต่ว่าถ้าเจ้าอยากจะคุยกับพวกเขา ข้าก็ยินดีที่จะเคลื่อนไหวในฐานะผู้ส่งสาร เพื่อที่จะช่วยเจ้าโน้มน้าวพวกเขาเหล่านั้นนะ’

ราชินีแพร่มีการตอบสนองในเชิงบวกกว่าที่คิด แน่นอนเอียนรู้ว่านั่นคือน้ำใจที่เธอมีต่อเอียนและคนรอบข้างของเอียนโดยเฉพาะท่านแม่ แต่เขาไม่คิดว่าเธอจะตอบสนองอย่างกระตือรือร้นขนาดนี้

‘จากที่ข้าเห็นมาจนถึงตอนนี้ มนุษย์ที่มีชื่อว่าเอียน เพจ อย่างเจ้าเป็นคนเจ้าเล่ห์ที่ไม่มีใครเหมือน และเป็นคนที่มึนมองคับแคบที่หัวงเพียงให้คนรอบตัวอยู่ดีมีสุขโดยไม่ต้องมีคุณธรรมอะไรที่ขัดเจนหรือลึกซึ้งเป็นพิเศษ’

อย่างไรก็ดี ตอนนั้นเอียนรู้สึกเหมือนถูกด่าและถูกวิจารณ์ออกมาอย่างเต็มที่ แต่เขาก็อดทนและจดจ่อกับตัวอักษรของราชินี

‘แต่ถ้าคนแบบนั้นถูกสนองความต้องการแล้วก็ไม่มียังไงต้องกังวล กล่าวอีกนัยหนึ่ง เจ้าเป็นมนุษย์ที่ชัดเจนไว้อย่างชัดเจน แม้จะมีพลังที่ยิ่งใหญ่ แต่ก็เห็นได้ชัดว่าเจ้าใช้พลังนั้นเพื่อคนรอบข้างเท่านั้น ข้ารู้ความจริงนั่นดี ฉะนั้นข้าจะช่วยเจ้า ข้าจะบอกพวกเขาเองว่าเจ้าเป็นมนุษย์ที่ไม่มีความจำเป็นต้องเฝ้าระวังเลย’

เนื่องจากราชินีแพร่มีมุมมองที่คับแคบก็เลยค่อนข้างเชื่อถือได้ อาจจะฟังดูเหมือนหลอกด่า แต่อีกด้านหนึ่ง เธอก็พูดถูก

ดูฟราน เพจ เป็นตัวอย่างสิ เขาขาดฝันถึงคุณธรรมอันยิ่งใหญ่

ที่เกินกว่ามนุษย์ธรรมดาจะแบกรับได้ และในที่สุดเขาก็เปลี่ยนทุกคนให้กลายเป็นศัตรู แต่ว่าเอียนรู้ตัวดีว่าตัวเองมีความสามารถหรือขอบเขตมากแค่ไหน

‘นี่เป็นครั้งแรกที่ข้ารู้สึกโล่งใจที่ตัวเองใจแคบเลยนะขอรับ ต้องขอบคุณท่านราชินีที่ทำให้ข้าได้รับประสบการณ์ที่มีค่า’

เอียนยิ้มขณะเขียนอย่างหวัดๆ และยังคงเขียนต่อไป

‘แล้วก็ขอบคุณขอรับ’

เป็นการแสดงความขอบคุณอย่างจริงใจ

นี่คือทั้งหมดที่เอียนสามารถให้ได้

อย่างน้อยก็ในตอนนี้

ตอนนี้เอียนมีวิธีติดต่อกับเผ่ามังกรอย่างไม่สะดวกโดยไม่ต้องอยู่ภายใต้การเฝ้าระวังของฟรานแล้ว

วิธีนั้นก็คือราชินีแฟร์ แนนอนว่ามีแนวโน้มว่าเธออาจจะเป็นหนึ่งในผู้ที่ถูกฟรานเฝ้าระวังด้วย

ดังนั้นหน้าที่รับผิดชอบในการเข้าถึงมังกรจึงเป็นของเหล่าแฟร์ในวังของเธอ

พวกเขาเป็นเผ่าที่ถึงแม้จะอยู่ห่างไกลก็สามารถสื่อสารทางจิตได้ในความเป็นจริงแล้วก็ไม่มีอะไรแตกต่างจากการติดต่อกับราชินีแฟร์เลยต่อไปก็...

แต่ทุกอย่างยังไม่จบ ยังมีอีกหลายอย่างที่ต้องทำ การสื่อสารกับมังกรอย่างต่อเนื่องเป็นเพียงการเริ่มต้นเท่านั้น ยังมีงานที่ต้องทำให้เสร็จกองเป็นภูเขาเลากาในอีกเก้าวันข้างหน้า

ข้าต้องการกองกำลังต่อต้านที่จะต้านทานกองทัพออมตะได้

เอียนได้ข้อสรุปหลังจากครุ่นคิดอย่างหนัก เขาจะฝากฝัง ‘กองทัพ

อมตะ' ที่ฟรานสร้างขึ้นมาจากพื้นฐานมาตรการความปลอดภัยทั้งหมดไว้กับ 'มนุษย์ปัจจุบัน' แต่ต้องคิดหากลยุทธ์ที่จะต่อสู้กับกองทัพอมตะให้ได้ก่อน พลังอมตะในอีกรูปแบบหนึ่ง

ถ้าสิ่งที่ฟรานพูดเป็นความจริง กองทัพอมตะไม่ใช่สิ่งที่จะฟื้นคืนชีพจากการลื่นไถลนิเวศน์ที่สะสมไว้ ซัดจำกัดและสาเหตุของพวกเขา มันก็จะถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจน เนื่องจากพวกมันเป็นเพียงอันเดอร์ที่สูญเสียอัตตา และเฟลิดเฟลินกับพลังอมตะเท่านั้น

มนตร์ดำ

แม้จะไม่ใช่ซัดจำกัด แต่เมื่อนึกถึงสาเหตุ คำว่า 'มนตร์ดำ' ก็ผุดขึ้นมา อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้าจะให้เพิ่มไปอีกสักอย่างละก็

การเล่นแร่แปรธาตุ

มังกรคาดเดาว่าพลังอมตะมีความเกี่ยวข้องกับการเล่นแร่แปรธาตุ อย่างใกล้ชิด เอียนยังสัมผัสประสบการณ์ในอดีตเมื่อหลายพันปีก่อน ด้วยพลังแห่งการเล่นแร่แปรธาตุ และแม้กระทั่งเข้าสู่ส่วนที่ลึกที่สุดของโลกแห่งจิตใจอีกด้วย

กุญแจอยู่ที่นั่น

แน่นอนว่ารูของกุญแจทั้งสองดอกมีรูปร่างแตกต่างกัน

การเล่นแร่แปรธาตุจะส่งผลต่อฟราน เหล่าช่างฝีมือ และพลังอมตะของพวกเขา

เมื่อพิจารณาจากโลกแห่งจิตใจ อดีตเมื่อหลายพันปีก่อน และ ยาวีเศษที่ฟราน เพจ สร้างขึ้นเพื่อเข้าสู่คลังแห่งความทรงจำแล้ว บางที การเล่นแร่แปรธาตุอาจจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ฟรานและช่างฝีมือ มีพลังอมตะก็ได้

กองทัพอมตะในทุ่งหญ้าใหญ่จะวันออกคล้ายคลึงกับอันเดอร์ทั่วไป มาก มีเพียงความอมตะเท่านั้นที่ถูกเสริมสร้างให้พวกมันแข็งแกร่งขึ้น

ซึ่งจะต้องเกี่ยวข้องกับมนตร์ดำอย่างแน่นอน

เอียนสามารถยืนยันได้เลยว่า แควอำนาจแห่งวาจาอย่างเดียวไม่สามารถทำให้เกิดอันตรายเช่นเดียวกับกองทัพอมตะในทุ่งหญ้าใหญ่ตะวันออกได้อย่างแน่นอน

มองเผินๆ อาจจะดูเหมือนว่ามนตร์ดำคืออำนาจที่สามารถบรรลุทุกอย่างตามที่พูดได้ แต่ก็พลังที่มีขีดจำกัดแน่ๆ

อย่างน้อยก็เท่าที่เอียนรับรู้ได้

แน่นอนว่ามนตร์ดำทำได้แค่ฟื้นคืนชีพคนตายเหมือนขอมบี้ แต่มันจะไม่ได้ผลถ้าศพเสียหายรุนแรงมากเกินไป

มนตร์ดำที่ถูกถ่ายทอดมาจากพ่อมดที่มีจำนวนเพียงน้อยนิดนั้น มักจะอยู่ในรูปแบบของ ‘ภาพลวงตา’ ซึ่งทำให้เกิดภาพหลอน หรือเป็น ‘คาถาเรียกวิญญาณ’ ที่ปลุกคนตายให้ฟื้นจากความตายในฐานะอันเดอร์ หรือไม่กี่เรียกวิญญาณกลับมา เอียนเองก็เคยศึกษามนตร์ดำเมื่อชาติที่แล้วเช่นกัน แต่มันเป็นประสบการณ์ที่เขาพับเก็บอย่างรวดเร็วเพราะไม่ได้รู้สึกสนใจมากนัก

แต่ว่า

นั่นเป็นการคืนชีพที่ไม่สมบูรณ์และไม่เสถียรอย่างแท้จริง ถ้ามนตร์ดำสามารถมอบความอมตะได้อย่างสมบูรณ์แบบ ป่านี่โลกทั้งใบก็คงจะกลายเป็นสนามเด็กเล่นสำหรับพ่อมดและซำรับใช้ของพวกเขาไปแล้ว

ถ้าเพิ่มอำนาจแห่งวาจาให้กับมนตร์ดำ เรื่องราวก็จะเปลี่ยนไป เพราะอาจจะมีการสร้างคาถาที่ก้าวหน้ากว่านี้ได้ เหมือนกับที่ข้าสร้างคาถาระดับเก้าด้วยอำนาจแห่งวาจา

ฟราน เพจ เป็นคนที่เรียนรู้คาถาหรือเวทมนตร์ได้ภายในชั่วพริบตา มันจึงไม่ใช่เรื่องยากสำหรับคนที่มีความสามารถแบบนั้นและมีความเป็นไปได้ล้านหลาม

แน่นอนว่าในโลกใบนี้ไม่ได้มีแค่ฟราน เพจ คนเดียวที่มีพรสวรรค์
ฟราน เพจ เป็นคนที่มีพรสวรรค์อย่างแน่นอน แต่เอียนก็ไม่ใช่
คนที่ยอมแพ้ง่ายๆ เช่นเดียวกับฟรานที่เข้าใจพลังเวทมนตร์ภายในลิบวัน
เอียนก็เข้าใจอำนาจแห่งวาจาภายในครึ่งปี สุดท้ายแล้วเขายังชนะฟราน
เมื่อหลายพันปีก่อนได้อีกด้วย

ถ้าเขาสร้างพลังอมตะจากอำนาจแห่งวาจา กับมนตร์ดำได้ ข้าก็
สามารถทำแบบเดียวกันและเปิดโปงเขาได้เหมือนกัน

เอียนจะสร้างพลังแบบเดียวกับพลังที่ทำให้ชนเผ่าและมอนสเตอร์
หุบหญ้าใหญ่จำนวนมากกลายเป็นผู้ได้บังคับบัญชาอมตะที่ไร้ซึ่งอัตตา
พร้อมกับค้นหาจุดอ่อนและแผนการรับมือ เพื่อช่วยให้มนุษยชาติสามารถ
ต้านทานพลังนั้นได้ด้วยตัวเอง

ข้าทำได้

เอียนเคยพูดหลายครั้งแล้วว่าตัวเองไม่ใช่คนฉลาด เขาไม่ได้เกิดมา
พร้อมกับจิตวิญญาณของผู้นำ และไม่ได้เป็นเจ้าของภาษาคนที่ใหญ่พอที่จะ
รองรับคุณธรรมอันยิ่งใหญ่ในฐานะผู้พิทักษ์ของมนุษยชาติ แต่ก็มีสิ่งหนึ่ง
ที่เขาเชื่อมั่นอยู่เสมอ

ข้ามีเวทมนตร์

เอียนจะไม่มีความอนุญาตให้สิ่งมีชีวิตใดเอาชนะเขาในด้านของเวทมนตร์
ดังนั้นเขาจึงมั่นใจว่าตัวเองเป็นจอมเวทที่เป็นตัวแทนของยุคนี้ ด้วยความ
มั่นใจแบบนั้น เขาจะปล่อยให้ตัวเองถูกคนบ้าที่ควรจะไปจากเวทีตั้งแต่
เมื่อหลายพันปีก่อนเล่นงานได้อย่างไร

เคลื่อนไหวกันเถอะ เวลาไล่หลังมาแล้ว

เมื่อเอียนนึกถึงแผนการและหลายสิ่งที่ต้องยืนยัน เขาก็เคลื่อนไหว
ทันที จุดมุ่งหมายแรกก็คือห้องปฏิบัติการเล่นแร่แปรธาตุของเรดิโอกับ
ดักลาส

“ท่านเอียน?”

เอียนไม่เห็นดักลาส เขาเห็นเพียงเรดิโอที่สวมชุดอุปกรณ์ความปลอดภัยกำลังทดลองอะไรบางอย่าง พิจารณาจากอุปกรณ์ที่ครบครันแล้ว ดูเหมือนว่าการทดลองนี้จะอันตรายมาก ๆ

“ดักลาสอยู่ที่ไหนหรือขอรับ”

‘เรามีแขกที่ไม่ได้รับเชิญขอรับ พุดอะไรก็ได้แต่กรุณอย่าหยุดพูด ข้าจะเขียนบทสนทนาที่สำคัญเป็นตัวอักษรแทนขอรับ’

เอียนเริ่มการสนทนาในลักษณะเดียวที่เขาทำกับบราซินีแฟร์ ซึ่งก็คือ ยาเห็ดหัวใจศิลา บทสนทนาทั่วไปที่จะทำให้การเฝ้าระวังสับสน และการสื่อสารด้วยตัวอักษร

“...ข้าสั่งให้เขาออกไปเก็บสมุนไพรมะพร้าวที่ต้องใช้ขอรับ ว่าแต่มีอะไรหรือขอรับ”

‘แขกที่ไม่ได้รับเชิญหรือ’

เรดิโอที่มีไหวพริบดีตอบสนองคำขอของเอียนอย่างรวดเร็ว หลังจากนั้น บทสนทนาทั่วไปและการสนทนาผ่านตัวอักษรก็ดำเนินต่อไป

‘ไว้ข้าจะอธิบายอย่างละเอียดทีหลัง ก่อนอื่นข้ามีเรื่องจะถามขอรับ พอจะมีวิธีที่จะซ่อนร่องรอย เสียง การตอบสนองทางร่างกาย และ แรงกระเพื่อมที่เกิดจากการใช้เวทมนตร์สื่ออย่างนี้ เหมือนกับตอนที่ควบคุม การตอบสนองทางร่างกายด้วยยาเห็ดหัวใจศิลาบ้างไหมขอรับ’

ถ้าสามารถซ่อนทั้งสี่อย่างนี้ได้ก็จะสามารถทำอะไร ๆ หลายอย่างได้ ในเวลาอันสั้น ปัญหาคือวิธีการ ซึ่งเอียนพยายามค้นหาจากรอบตัวก่อน และความหวังแรกของเขาก็ือนักเล่นแร่แปรธาตุเรดิโอกับดักลาส

‘ก่อนอื่น พอจะอธิบายสั้น ๆ ได้ไหมขอรับว่าทำไมต้องซ่อนทั้งสี่อย่างนี้ แม้ว่าข้าจะพอเดาได้แล้วก็เถอะ’

เรดิโอถามด้วยตัวอักษร ในขณะที่ปากก็พุดคุยเกี่ยวกับดักลาสและ

น้ำอมฤตซึ่งเป็นผลงานชิ้นใหม่ของเรดิโอไปด้วย

‘ถ้าจะให้อธิบายง่าย ๆ ก็คือข้ากำลังถูกศัตรูที่มีพลังเหนือกว่าหรือพอ ๆ กับข้าจับตาอยู่ขอรับ ข้าจะต้องหาวิธีหลุดพ้นจากการถูกจับตาดูที่ว่าโดยเร็วที่สุดขอรับ พอจะมีทางเป็นไปได้ไหม’

เรดิโอแยกปากกาขึ้นหลังจากได้ยินคำตอบของเอียน จากนั้นก็เปิดหนังสือเล่มหนาบนโต๊ะ

หนังสือที่เป็นมรดกตกทอดของตระกูลเรดิโอ ตำราเล่นแร่แปรธาตุที่มีข้อมูลมากมายที่ไม่ได้มีเพียงบุปผาแห่งรันเดออร์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงหาลมหายใจของมังกรแดงด้วย

‘วิธีที่จะซ่อนองค์ประกอบทั้งสี่อย่าง เรามียาเห็ดหัวใจศิลาสำหรับการตอบสนองทางร่างกาย ส่วนเสียงนะ แค่ไม่ส่งเสียงก็พอแล้ว แต่วิธีที่จะซ่อนผลกระทบของเวทมนตร์กับร่องรอยการเคลื่อนไหว...’

เรดิโอพลิกข้ามภาพประกอบอย่างรวดเร็ว แต่ไม่ว่าจะพลิกหาแค่ไหนก็ไม่เจอวิธีที่เอียนต้องการเลย เพราะโดยพื้นฐานแล้ว ตำราเล่มนี้มีข้อมูลเกี่ยวกับสมุนไพรกับน้ำอมฤตเป็นหลัก

‘ดูเหมือนว่ายังไม่มีคำตอบที่พอจะให้ได้ในตอนนี้ แต่ถ้าให้เวลาอีกหน่อย ข้าจะลองค้นหาด้วยกำลังทั้งหมดที่มีกับดักลาสดูขอรับ’

สีหน้าของเรดิโอที่ไม่สามารถให้คำตอบที่ต้องการได้เต็มไปด้วยความรู้สึกผิด เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือมากมาย เขาจึงอยากจะตอบแทนด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง แต่ความจริงที่ว่ามันมีข้อจำกัดทำให้เรดิโอรู้สึกอึดอัดใจ

‘ไม่เป็นไรขอรับ ข้าจะลองหาทางอื่นดู แต่ข้าอยากจะขอรับรองท่านเรดิโอกับดักลาสเรื่องอื่น พอจะเป็นไปได้ไหมขอรับ’

‘แน่นอนขอรับ บอกมาได้เลย’

‘อย่างแรก ข้าอยากได้ยาวิเศษที่จะทำให้ข้าเข้าไปในโลกแห่งจิตใจ

ที่อยู่ในจิตใจส่วนลึกของมนุษย์ขอรับ'

‘โลกแห่งจิตใจ...มันคืออะไรขอรับ’

เอียนหยิบ ‘หนังสือทฤษฎีการหายใจมานา’ ที่นำมาด้วยขึ้นมawang บนโต๊ะ เนื่องจากเป้าหมายขั้นสุดท้ายของการหายใจมานาคือการเข้าสู่โลกแห่งจิตใจ เขาจึงนำหนังสือเล่มนี้มาด้วยโดยหวังว่ามันจะช่วยให้การค้นคว้ารวดเร็วขึ้น

‘แม้มันจะเป็นการแสดงออกทางนามธรรม แต่ในหมู่จอมเวทอย่างพวกเราเชื่อว่าพื้นที่ที่เรียกว่าโลกแห่งจิตใจนั้นมียู่จริงขอรับ และข้าก็เพิ่งเคยกินยาที่ว่านี้ ฉะนั้นมันจะต้องมีอยู่ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง เพียงแต่ข้าไม่สามารถแยกแยะชื่อหรือวัตถุดิบของมัน แม้กระทั่งไม่รู้ว่ามันเป็นแคื่อยากล่อมประสาทที่ทำให้เกิดภาพหลอนหรือเปล่า ข้ามีข้อมูลไม่มากพอที่จะบอกท่านในหลายๆ ด้าน’

‘ฉะนั้นท่านก็เลยอยากให้ข้าลองค้นหาเกี่ยวกับยาที่ช่วยให้เข้าสู่โลกแห่งจิตใจที่ท่านเพิ่งจะกินไปเมื่อไม่นานมานี้สินะขอรับ’

‘ข้ารู้ว่ามันเป็นเรื่องที่ไร้สาระมาก แต่ถึงอย่างนั้นก็อยากจะขอร้องขอรับ ข้าอยากจะลองพนันกับประสบการณ์ของท่านเรดิโอ้กับพรสวรรค์ของดักลาสดูสักตั้ง’

เรดิโอ้พยักหน้าให้กับตัวหนังสือของเอียน จู่ๆ ก็พูดถึงโลกแห่งจิตใจเนียนะ มันดูเลื่อนลอยมากทีเดียว แต่อย่างน้อยเอียน เพจ ที่อยู่ตรงหน้าคนนี้ก็ไม่ใช่คนที่จะพูดจาไร้สาระ

‘ข้าจะเริ่มหาพื้นที่ที่ดักลาสกลับมาขอรับ’

‘ขอบคุณมากขอรับ แล้วก็...’

คำขอร้องของเอียนยังไม่จบแค่นี้ ครั้งนี้เป็นการขอร้องที่เจาะจงและสมจริงมากขึ้น

‘สงครามกำลังจะเริ่มขึ้นในอีกไม่ช้าขอรับ’

‘ขอรับ? สงครามหรือขอรับ’

‘ไม่ใช่สงครามระหว่างมนุษย์ขอรับ แต่เป็นสงครามที่จะหลุดพ้นจากเงื้อมมือของปีศาจคลั่งอายุพันปีขอรับ’

ปลายปากกาของเอียนหยุดไปชั่วครู่ เขาล้างตราออกมาจากแขนเสื้อมันเป็นตราเวทมนตร์ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ทางอำนาจของผู้นำหอคอยางาซัง

‘กรุณาเริ่มจากการผลิตอาวุธสงครามที่ได้มาจากการเล่นแร่แปรธาตุในปริมาณมากก่อนขอรับ ข้าจะมอบอำนาจให้ท่านระดมนักเล่นแร่แปรธาตุและสถาบันเล่นแร่แปรธาตุทั้งหมดภายในจักรวรรดิ และแน่นอนว่ารวมถึงสถาบันของราชวงศ์ด้วย ส่วนข้าจะจัดการเรื่องการอนุญาตจากราชวงศ์และเงินทุนที่จำเป็นทั้งหมดเองขอรับ’

กองทัพอมตะจากทุ่งหญ้าใหญ่ตะวันออกที่สร้างโดยฟราน

ทันทีที่พวกเขาทำลายกองทัพอมตะดังกล่าวได้ เอียนตั้งใจที่จะมอบภาระนั้นให้กับมนุษยชาติทั้งหมดจัดการ ซึ่งเขาได้หาวิธีคร่าวๆ ไว้แล้ว แต่หาวิธีทำลายเท่านั้นก็จะเสร็จสิ้น

‘แม้ว่าข้าจะมีคำถามมากมาย แต่ดูเหมือนว่าไม่มีเวลามากขนาดนั้น ข้าจะทำตามที่ท่านเอียนบอกขอรับ เราน่าจะยุ่งขึ้นมากทีเดียว’

เรดิโอก็เป็นมนุษย์เหมือนกัน เขาจะไม่สงสัยเกี่ยวกับเรื่องราวและคำขอที่กะทันหันของเอียนได้อย่างไร

แต่อีกฝ่ายเป็นถึงเอียน เพล ทั้งยังเป็นผู้มีพระคุณและผู้สนับสนุนรายใหญ่ที่สุดในชีวิตของเรดิโอและของดักลาสลูกชายคนเดียวของเขาแน่นอนว่าความเชื่อมั่นอย่างไม่มีลิมิตลิมิตนั้นฝัง แต่การเชื่อมั่นในตัวเอียนเพล ก็ไม่อาจจะเลวร้ายนัก

“แต่ไม่รู้ทำไมสายป่านี้แล้ว เจ้าดักลาสยังไม่มาอีก คราวก่อนดูเหมือนว่ากำลังค้นคว้าอะไรแปลกๆ อีกแล้ว มันชื่อว่าอะไรนะ เห็นว่าเป็นยาที่ช่วยเสริมสร้างกล้ามเนื้อหรืออะไรนี้แหละ หาแต่อะไรแปลกๆ มา

ก็แย่น้อยนะขอรับ การเป็นนักเรียนแร่แปรธาตุที่ดีก็ควรจะผันถึงยาครอบจักรวาล หรือศึกษาวิธีเปลี่ยนหินเป็นทองคำอะไรเทือกนั้นแท้ๆ โธ่เอ๊ย ข้าจะเป็นห่วงเขาจริงๆ เลย”

เมื่อการสื่อสารผ่านตัวอักษรจบลง การสนทนาทางวาก็กำลังจะจบลงพอดีเหมือนกัน

“ว่าแต่ท่านเอียนไม่คิดเรื่องแต่งงานบ้างหรือขอรับ ดูเหมือนจะถึงวัยแล้วด้วย”

“จู่ๆ ก็พูดอะไร...”

“ถ้ามีแผนละก็ กรุณาบอกล่วงหน้าด้วยนะขอรับ ข้าจะได้เตรียมนู่นนั่นนี่ให้พร้อมขอรับ”

“ถ้าข้าแต่งงานแล้ว ทำไมท่านเรดิโอต้องเตรียมตัวด้วยละขอรับ”

“แต่ถึงยังไงก็ต้องเริ่มจากผู้ใหญ่...”

“ขอรับ?”

“ปะ...เปล่าขอรับ ไม่มีอะไร”

เป้าหมายต่อไปของเอียนคือที่อยู่ของเหล่าช่างฝีมือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่างเย็บผ้าแบร์โทโด

เอียนมาเพื่อปรึกษาเกี่ยวกับการลบผลกระทบและร่องรอยที่เกิดจากการใช้เวทมนตร์ แน่นอนว่าเขาก็อธิบายว่าทำไมต้องสื่อสารผ่านตัวอักษรอย่างคร่าวๆ เช่นกัน เพียงแต่ตัดชื่อของฟรานออกไปเพื่อไว้

‘ข้าไม่รู้วิธีลบผลกระทบจากการใช้เวทมนตร์หรอก แต่วิธีลบร่องรอยนั้นไม่ยาก’

ต่างจากฟรานที่มีแต่สีหน้าเสียใจที่ไม่สามารถให้คำตอบได้ ทางด้านเอียนนั้นได้รับคำตอบที่เขาพึงพอใจแล้ว

‘รอข้าสักครู่’

ช่างเย็บผ้าแบร์โทโลโดเข้าไปในห้องแต่งตัว แม้จะเรียกอย่างนั้น แต่มันเหมือนกับคลังสมบัติที่เต็มไปด้วยผลงานชิ้นเอกของเขามากกว่า

บางทีถ้าเขาแจกจ่ายเสื้อคลุม ผ้าคลุม หรือถุงมือที่อยู่ในห้องแต่งตัว แห่งนั้นให้กับเหล่าจอมเวทย์ในหอคองยางาซังแล้วละก็ กำลังการป้องกัน ของจักรวรรดิอาจจะเพิ่มขึ้นอย่างมหาศาลก็ได้

ฟื๊ปฟื๊ป! ฟื๊ปฟื๊ป!

แบร์โทโลโดดึงผ้าคลุมผืนหนึ่งออกมาจากกองอาร์ติแฟกต์จำนวนมาก เขาสะบัดผ้าคลุมอย่างแรงราวกับสะบัดเสื้อผ้านที่เพิ่งซักมาจากลำธาร ในแง่ของราคา มันเป็นสมบัติที่ต่อให้มีเงินเป็นพันล้านก็หาซื้อไม่ได้ แต่สำหรับแบร์โทโลโดแล้ว มันไม่ต่างอะไรจากผ้าปูพื้นเปื้อนฝุ่นผืนหนึ่งเท่านั้น

‘รับไปสิ’

ผ้าคลุมผืนนี้มีลวดลายที่วิจิตรบรรจงยิ่งกว่าผ้าคลุมธรรมดาๆ ใดๆ มันมีลวดลายที่วิจิตรบรรจงยิ่งกว่าผ้าคลุมธรรมดาๆ ใดๆ มันมีลวดลายที่วิจิตรบรรจงยิ่งกว่าผ้าคลุมธรรมดาๆ ใดๆ มันมีลวดลายที่วิจิตรบรรจงยิ่งกว่าผ้าคลุมธรรมดาๆ ใดๆ

‘ในอดีต มีสาวกคนหนึ่งที่มีชื่อว่าราชาแห่งรัตติกาลไหมนะ ช่างเถอะ เอาเป็นว่ามันคือสิ่งที่ใครคนหนึ่งขอมา ถึงข้าจะมีภูตเหลือเกินว่า ไม่ช่วยคนชั่ว แต่เขาคนนั้นนำของที่เขาขโมยมาไปช่วยเหลือคนยากไร้ ข้าชอบภาพนั้นมากก็เลยสร้างมันขึ้นมาเป็นของขวัญให้เขา แต่ข้ายังไม่ทันจะให้ เขาก็ถูกจับได้และถูกประหารชีวิตซะก่อน’

เยียนคลุมผ้าคลุมอาร์ติแฟกต์ที่มีเรื่องเล่าผืนนั้น มันเป็นความยาวที่ครอบคลุมตั้งแต่หัวจรดข้อเท้า แต่เยียนกลับไม่รู้สึกลึถึงน้ำหนักหรือความรู้สึกของการสวมใส่เลย

‘สุดยอด...!’

เยียนเดินไปไม่กี่ก้าวก็รู้สึกประหลาดใจ เพราะแม้แต่เสียงก้าวเท้า ก็ไม่ได้เกิดขึ้น มันเป็นไปได้นานนี้เชียวหรือ แม้ว่าจจะวิ่งหรือกระโดดก็

แรงๆ ก็ยังคงเจียบสนิท มันช่างสมบูรณ์แบบจริง ๆ

‘ขอบคุณขอรับ และเพื่อเป็นการตอบแทน ข้าจะปลดปล่อยท่าน
จากชีวิตนิรันดร์ให้ได้ขอรับ ตอนนี้ข้าพบเบาะแสบางอย่างแล้ว’

‘โอ้ จริงหรือ’

‘แม้จะเป็นเบาะแสเพียงเล็กน้อย แต่ข้าก็จะทำให้ดีที่สุดขอรับ
กรุณารออีกสักหน่อย’

หลังจากที่เอียนได้รับกำไรชิ้นใหญ่แล้ว เขาก็กล่าวลาแบร์โธลโด
และออกมาจากตรงนั้น เขาสามารถเจียบเสียงด้วยตัวเอง ลบร่องรอย
ด้วยผ้าคลุมของแบร์โธลโด และระบับการตอบสนองทางกายด้วยยาวิเศษ
ตอนนี้สิ่งที่เหลืออยู่ก็คือการลบล้างผลกระทบที่ตามมาจากการใช้เวทมนตร์

ไปหาช่างฝีมือคนอื่นดีไหมนะ

คงจะมีแค่วิธีนั้นเพียงวิธีเดียว สุดท้ายแล้วใครจะสามารถค้นพบ
วิธีซ่อนผลกระทบจากเวทมนตร์ หรือทำอะไรที่ใกล้เคียงได้กันนะ

หุุดดดด...!

ในตอนนั้นเอง เสียงที่เหมือนแตรแห่งความเศร้าโศกดังก้องกังวาน
ในหูของเอียน ความมืดมิดปกคลุมรอบด้าน

มันคือ ‘อาณาเขต’ ของความมืดมิดเหมือนกับผ้าคลุมที่เอียนได้รับ
จากแบร์โธลโด

ฟราน?

เอียนคิดอย่างนั้นเพียงครู่หนึ่ง จากนั้นก็ส่ายหน้า เพราะมันแตกต่าง
จากพลังของฟราน

ไม่ใช่ นี่มัน...

เมื่ออาณาเขตความมืดมิดนั้นปกคลุมเอียนมาถึงจุดสูงสุด ตัวจริง
ของความมืดมิดก็ปรากฏตัวขึ้น มันเป็นมังกรตัวใหญ่ที่มีผิวหนังและเกล็ด
สีดำสนิท เอียนเพิ่งเคยเห็นรูปร่างของมังกรตัวนี้เป็นครั้งแรก แต่ก็คาดเดา

ตัวตนของมันได้ไม่ยาก

มังกรดำอาทิล ฮาคา

มังกรดำ ‘อาทิล ฮาคา’ ที่รีซิส ราเดนจู ส่งมาเป็นผู้เฝ้าระวังเวียน
เจ้าของชื่อที่มีความหมายว่า ‘เปลวไฟสีดำ’ ได้ปรากฏตัวขึ้น

‘เจ้าไม่ต้องห่วง ฟราน เพจ ไม่สามารถตรวจจับอาณาเขตนี้ได้
ดังนั้น เอียน เพจ เจ้าพุดมาได้ตามสบาย’

เสียงของอาทิล ฮาคา นั้นแตกต่างจากรีซิส ราเดนจู มันเป็นเสียง
ที่ทุ้มต่ำและหม่นหมองกว่าถึงสองเท่า รวกับเป็นเสียงที่ดังมาจากถ้ำลึก

“...ไม่รู้สิ ถึงจะอย่างนั้นก็เถอะ ข้ามองไม่เห็นเวทมนตร์ที่ข้าทิ้งไว้
ในพื้นที่ของท่านเลย”

‘ถ้าเวทมนตร์ที่เจ้าหมายถึงคือฝุ่นที่มีตาละก็ ข้ารู้ตั้งแต่แรกแล้ว
แค่ไม่ได้รายงานหัวหน้าเท่านั้น’

ผู้เฝ้ามองแห่งธูลีที่เอียนทิ้งไว้

มังกรดำอาทิล ฮาคา รู้ความจริงนั้นอยู่แล้ว แล้วทำไมมันถึงแก่ง
ทำเป็นไม่รู้ล่ะ เอียนถามพร้อมกับความสงสัยที่เพิ่มขึ้น

“ท่านหลอกหัวหน้าของตัวเองอย่างนั้นหรือ”

‘จะพูดอย่างนั้นก็ได้’

“เหตุผลคืออะไร”

สถานการณ์ที่อาจสันนิษฐานได้ว่าเป็นการทรยศ คำถามที่โผงผาง
ของเอียนได้รับคำตอบที่สมบูรณ์แบบ

‘ถ้าเจ้าไม่ได้ซ่อนอะไรเอาไว้ เขาก็คงไม่มีเหตุผลที่จะส่งข้ามาเป็นผู้
เฝ้าระวัง เพราะรีซิส ราเดนจู ที่ชอบยึดติดกับความคิดเดิมๆ คงจะจัด
ประภาหว่าเจ้าคือเป้าหมายที่ต้องกำจัด ส่วนข้าก็แค่อยากออกมาจากพื้นที่
ที่น่าเบื่อแห่งนั้นแม้จะแค่ช่วงเวลาสั้นๆ ก็ยังดี ข้าอยากจะสูดอากาศของ
โลกและอาบแสงแดดอ่อนๆ อืม มันดีจริงๆ’

คำพูดที่เกิดจากเสียงหัมลิกนั้นแตกต่างจากที่เขียนคาดไว้มาก

คำพูดที่ออกมาจากร่างกายดำสนิท จิตวิญญาณที่แข็งแกร่ง และเสียงที่ดังกังวานแบบนั้น ควรจะเป็นเหตุผลที่ยิ่งใหญ่หรือไม่ก็เป็นคำพูดเกี่ยวกับการกบฏของเผ่าอะไรทำนองนั้นไม่ใช่หรือ

แต่จู่ ๆ กลับพูดถึงแสงแดดและอากาศในโลกภายนอกซึ่งเป็นสิ่งที่นักโทษในคุกใต้ดินเท่านั้นที่จะพูด

“ข้าคิดว่าเรื่องแค่นั้นไม่น่าจะเป็นเหตุผลที่ทำให้ท่านเข้าใจเป้าหมายที่กำลังเฝ้าระวังอยู่ แค่อ่อนตัวก็พอแล้วไม่ใช่หรือ”

“กว่าจะเข้าใจได้ เจ้าพูดจายึดเยื้อเกินไป”

“เพราะช่วงนี้ข้ากำลังลำบากเพราะคนที่เอาแต่พูดเรื่องไร้สาระเป็นนิสัย”

อาทล ฮาคา ยิ้มน้อย ๆ กับการสนทนาที่ไม่มีการประนีประนอมแม้แต่หน่อย

“ก็ได้ ข้าจะเริ่มจากการสรุปตามที่เจ้าต้องการก่อน พูดง่าย ๆ ก็คือ ข้าถูกใจเจ้า จากการเฝ้าดูอย่างต่อเนื่อง ดูเหมือนว่าเจ้าจะเป็นมนุษย์ที่ค่อนข้างมีประโยชน์ในหลายๆ ด้าน”

เสียงที่เชื่อมต่อกับจิตใจโดยตรงดังก้องอยู่ในหัวของเอียน โดยเฉพาะในกรณีของอาทล ฮาคา เสียงของมันก็ก้องกังวานเกินไปจนปวดศีรษะไปหมด

“แน่นอนว่าหัวหน้าเผ่าริชิส ราเดนจู กลัวเจ้าที่เป็นสายเลือดของฟราน เพจ ดังนั้นข้าจึงได้รับคำสั่งให้กำจัดเจ้าได้ทันทีด้วยวิธีใดก็ได้ หากเห็นว่าเจ้าอาจจะกลายเป็นภัยคุกคาม แต่แล้วไงล่ะ เจ้าดันถูกใจข้าซะแล้ว และข้าก็ควรจะได้รับสิทธิ์นั้นในฐานะผู้มีอำนาจลำดับสองของเผ่า”

มังกรดำอาทล ฮาคา อยู่ในลำดับที่สองจากเผ่ามังกรทั้งหมด กล่าวอีกนัยหนึ่ง ดูเหมือนว่าจะอยู่ในลำดับที่ต่ำกว่าหัวหน้าริชิส ราเดนจู

โดยตรง

‘ข้าอยากจะเป็นพันธมิตรในการกำจัดฟราน เพจ ให้สิ้นซากแทนที่จะกลายเป็นศัตรูอย่างไร้ประโยชน์ ดูเหมือนว่าเจ้าจะเจออะไรบางอย่างแล้วสินะ อย่างเช่นต้นกำเนิดของพลังอมตะ’

อาทิล ฮาคา ไม่รู้เรื่องต้นกำเนิดของพลังอมตะของฟรานอย่างที่คาดไว้ ดูเหมือนว่ามันไม่สามารถแอบฟังบทสนทนายวุ่นวายเกี่ยวกับฟรานได้

“รูสิ ข้ากำลังหาจุดอ่อนของมันอยู่”

เอียนไม่ได้ปฏิเสธ เพราะต้นกำเนิดไม่ได้สำคัญตั้งแต่แรกอยู่แล้ว เอียนแค่คาดเดาว่าถ้าฆ่าฟรานต่อไปเรื่อย ๆ ฟรานก็อาจจะตายจริงๆ ในสักวันหนึ่งหรือเปล่า แต่มันเป็นวิธีที่ไม่สมจริงเนื่องจากคู่ต่อสู้ของเอียนคือฟราน เพจ

พอมาคิดดูแล้ว เอียนจะฆ่าผู้ที่แข็งแกร่งอย่างเขาได้สักกี่ครั้งกันนะ ฟรานเองก็คงจะมั่นใจว่าตัวเองจะไม่มีวันถูกทำลายถึงได้แบ่งปันความลับกับเอียน

‘จะนั้นแล้ว เอียน เพจ ข้าตัดสินใจที่จะช่วยเจ้า’

มังกรดำอาทิล ฮาคา หยุดพูดชั่วคราว เขาพนงาสีดำใส่เอียนซึ่งไม่รู้ถึงการรุกรานหรือความน่าสงสัยเลย

“นี่คืออะไร”

‘สิ่งที่เจ้าต้องการมากที่สุดในตอนนี้’

เงาดำคืบดินไปมาอยู่ใต้ฝ่าเท้าของเอียน จากนั้นก็เริ่มซึมสู่เงาของเอียนทีละนิดๆ มันเป็นภาพที่แปลกประหลาดเหลือเกิน

‘เอาละ ที่นี้ก็ลองใช้เวทมนตร์ดู’

“อะไรนะ?”

เอียนลองใช้เวทมนตร์เบาๆ ขณะถามกลับ เขาเริ่มด้วยกระสุน

เวทมนตร์ซึ่งเป็นเวทมนตร์โจมตีขั้นพื้นฐานที่สุด อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเป็นคาถาของเอียน ขนาดและความสามารถในการทำลายล้างจึงอยู่เหนือจินตนาการ

โครม!

กระสุนเวทมนตร์ขนาดใหญ่ลูกหนึ่งบินตรงไปยังอาทล ฮาคา แล้วระเบิดออก

แน่นอนว่ามันไม่สามารถสร้างรอยแผลให้กับร่างกายของรองหัวหน้าเผ่ามังกรได้ มีเพียงฝุ่นทึบ ๆ ที่กระจายตัวเท่านั้น อาทล ฮาคา โบกอุ้งเท้าหน้าไปมาพลาถตามเอียน

‘ถูกใจไหม’

“...”

เอียนเพิ่งสมาธิไปที่การไหลเวียนน้อย ๆ ภายในร่างกายของเขา ปกติแล้วมันต้องมีการไหลเวียนแบบนั้นหลังจากใช้เวทมนตร์ไม่ว่าจะเป็นขนาดใหญ่หรือเล็ก เอียนก็จะรู้สึกได้ถึงผลกระทบที่เป็นเอกลักษณ์แน่ ๆ

เป็นความรู้สึกที่เหมือนกับหายใจออกเต็มปากร แต่ตอนนี้กลับไม่มีความรู้สึกแบบนั้นเลย

“...ทำไมยังงี้”

‘มันเป็นเรื่องง่ายสำหรับข้า ทำไมข้าถึงถูกส่งมาเป็นผู้เฝ้าระวังนะหรือ’ อา บอไว้ก่อนนะว่ามันไม่ใช่อำนาจแห่งวาจา เช่นเดียวกับที่เจ้าและพวกมนุษย์ควบคุมพลังของคาถา เผ่าของเราที่พัฒนาพลังของตัวเองทีละน้อยเหมือนกัน นี่เป็นอำนาจเฉพาะตัวของเผ่ามังกรดำของเรา’

ด้วยความช่วยเหลือของอาทล ฮาคา ที่เป็นทั้งมังกรดำและผู้เฝ้าระวังของเอียน ทำให้องค์ประกอบทั้งหมดที่เอียนต้องการเป็นจริง

แม้จะเคลื่อนไหวก็ยังไม่ทิ้งร่องรอยอีกต่อไป ต่อให้อารมณ์แปรปรวนก็ยังรักษาความสงบของปฏิกิริยาทางร่างกายได้ ต่อให้ใช้เวทมนตร์มาก

แค่ไหนก็จะไม่เกิดผลกระทบหรือความยุ่งเหยิงหลังจากนั้น เงื่อนไขในการหลุดพ้นจากการเฝ้าระวังของฟรานครบถ้วนแล้ว

‘เอียน เพจ เข้าใจว่าอะไรคือผลลัพธ์ที่เจ้าคิดว่าดีที่สุด แน่หนอว่าเจ้าคงอยากจะทำจัดฟรานหรือแม้กระทั่งเผ่าของพวกเธออย่างหมดจดเข้าสักวัน แต่เพราะเจ้าไม่มีพลังและเวลามากขนาดนั้น ก็เลยอยากดับไฟที่จวนตัวก่อน’

อาทิล ฮาคา เข้าใจความรู้สึกของเอียนได้อย่างชัดเจน แน่หนอว่าการจะเข้าใจเรื่องนั้นไม่ใช่เรื่องยาก ใครก็ตามที่ตระหนักถึงสถานการณ์ปัจจุบันหรือคิดจากมุมมองของเอียนก็จะสามารถคิดถึงเรื่องนี้ได้

‘แต่ก่อนหน้านั้น มีเรื่องหนึ่งที่ข้าอยากจะทำ พูด ข้าให้ของขวัญดี ๆ ไปแล้ว คงจะรับฟังข้าพูดสักหน่อยใช่ไหม’

“...ข้าจะฟัง”

ข้าหวังว่าเจ้าจะมองย้อนกลับไปอย่างเป็นรูปธรรมสักครั้ง ฟราน เพจ ถือเป็นภัยคุกคามของเจ้าอย่างชัดเจน ไม่ต้องดูก็รู้ แต่ว่าเผ่าเราเคยคุกคามเจ้าบ้างไหม เจ้าเคยถูกเผ่าเราคุกคามจริงๆ โดยที่ไม่ใช่เป็นกลลวงของฟราน เพจ บ้างหรือเปล่า’

เอียนสะดุ้งเล็กน้อยกับคำพูดนั้น

อันที่จริง เอียนก็รู้สึกมานานแล้ว เผ่ามังกรเข้ามาแทรกแซงชีวิตของเอียนจริงหรือ หมายถึงอุปายที่มาจากมังกรจริงๆ ไม่ใช่กลลวงของฟราน เพจ

ถ้าข้อมูลที่เขาได้รับจนถึงตอนนี้เป็นความจริงทั้งหมดละก็...

ไม่ว่าจะเป็นการค้นพบตำราเวทย์มังกร การถูกวางยาพิษในชาติก่อน การย้อนเวลาที่ประสบความสำเร็จอย่างยากลำบาก วินาทีที่มังกรทองปรากฏตัว ตลอดจนกองทัพทหารมังกรและมังกรกระดุกที่มุ่งเป้ามาที่เอียนในตอนนั้น

ทั้งหมดคือแผนการของฟราน เพจ

มีเพียงอย่างเดียว การโจมตีของทหารมังกรกับมังกรกระดุกมีความแตกต่างกัน เพราะต่างฝ่ายต่างยุ่งอยู่กับการถามหาสาเหตุและปิดความรับผิดชอบให้กันและกัน แต่ว่าเมื่อพิจารณาจากสถานการณ์ทั้งหมดจนถึงตอนนี้ ดูเหมือนว่ามันจะเป็นส่วนหนึ่งในแผนของฟราน เพจ

ถึงจะยืนยันไม่ได้...

เพราะไม่มีหลักฐานก็เลยยืนยันไม่ได้ แต่สมมติว่ามันเป็นความจริง และถ้าอนุมานจากสมมติฐานเพียงอย่างเดียว

...ไม่เคยเลย

มันเป็นเช่นนั้น เผ่ามังกรไม่เคยสร้างความเสียหายใดๆ ต่อเอียนเลย มังกรไม่รู้แม้กระทั่งการมีอยู่ของเอียนตั้งแต่แรกด้วยซ้ำ

“...”

เอียนรู้สึกงุกและพูดอะไรไม่ออก ถ้าความรู้สึกส่วนตัวและสถานการณ์ไม่ผิดไปจากนี้ เขาก็ไม่มีข้อโต้แย้งที่สมเหตุสมผลให้กับคำถามนั้นเลย

นี่คือคำแนะนำและในขณะเดียวกันก็เป็นการขอร้องด้วย จงคิดให้รอบคอบว่าทางเลือกไหนถูกต้องและเจ้าต้องเผชิญหน้ากับใครในฐานะศัตรูที่แท้จริง

รอบด้านที่ถูกย้อมด้วยสีดำค่อยๆ จางหายไปพร้อมกับประเด็นที่จริงจังนั้น ยิ่งไปกว่านั้นร่างกายของอาทิล ฮาคา ก็เลือนหายไปอย่างช้าๆ ราวกับภาพลวงตาเช่นกัน

ศัตรูที่แท้จริง...

จากนั้นไม่นาน ความมืดทั้งหมดก็หายไป อาณาเขตของบทสนทนาที่ค่อนข้างยาวนานได้พังทลายลงอย่างสมบูรณ์ ถึงกระนั้นโลกก็ยังคงเหมือนเดิม ดูเหมือนว่ามันผ่านไปเพียงไม่กี่วินาทีหลังจากบทสนทนา

เริ่มต้นขึ้น

ก่อนหน้านี้ เรามาเคลื่อนไหวกันเถอะ

เอียนดึงความคิดฟุ้งซ่านกลับมาเป็นอันดับแรก เขาไม่มีเวลาที่จะจมอยู่กับความมกัลดกัลุ่มแล้ว ต่อให้ยังเป็นกังวล เขาก็ต้องก้าวไปข้างหน้า
จุดหมายต่อไป

เป้าหมาย ณ ตอนนี้อย่างเอียนคือแผนการรวม ‘อำนาจแห่งวาจา’ กับ ‘มนตร์ดำ’ เข้าด้วยกัน แล้ววิวัฒนาการพวกมัน เพื่อที่จะระบุจุดอ่อนของกองทัพอมตะในคราวเดียว และเพื่อให้แผนประสบความสำเร็จ เขาต้องเชี่ยวชาญด้านมนตร์ดำให้ลึกซึ้งกว่าในตอนนี้อยู่

อดีตผู้นำหอคอยางซ้าง เฮอร์เบิร์ต เลออน

เอียนต้องการ ‘เฮอร์เบิร์ต เลออน’ อดีตผู้นำหอคอยางซ้างที่มีระดับมนตร์ดำสูงกว่าเอียน

ถ้าจะพูดให้ถูกต้อง เอียนต้องการค้นหาว่าอะไรคือ ‘วิธีการ’ ที่ทำให้เฮอร์เบิร์ตเชี่ยวชาญมนตร์ดำในระดับนั้นได้

มันไม่ใช่ระดับของคนที่แอบฝึกฝนผ่านตำรามนตร์ดำเพียงไม่กี่เล่ม

ต่างจากเอียนที่ท่องไปทั่วโลกอย่างอิสระในชาติก่อน เฮอร์เบิร์ตใช้เวลาส่วนใหญ่ของเขาอยู่ในเมืองหลวงและหอคอยางซ้างทั้งในชาติที่แล้วและในชาตินี้

อันที่จริง โอกาสในการสัมผัสและศึกษามนตร์ดำของเฮอร์เบิร์ตต่ำมากเนื่องจากข้อบังคับที่เข้มงวด แต่ถึงอย่างนั้น กลับกลายเป็นว่าเขา มีระดับมนตร์ดำที่ค่อนข้างสูง จะต้องมึแหล่งจัดหาที่เกี่ยวข้องกับมนตร์ดำโดยเฉพาะแน่นอน

ถามตรงๆ ก็คงจะได้อะไร

เอียนรำคาญเคลื่อนย้ายพริบตา สถานที่ที่เขาเคลื่อนย้ายไปพร้อมกับลำแสงสีขาวเจิดจ้าคือเนินเขานอกเมืองหลวง ซึ่งเป็นสถานที่ที่

เฮอร์เบิร์ตในอดีตพยายามจะฟื้นคืนชีพด้วยสถานะอันเดอร์หลังจากถูก
ประหารชีวิต ทั้งยังเป็นสถานที่ที่เผาศพชิ้นส่วนของศพทั้งหมดอีกด้วย

“ไม่คิดเลยว่าจะต้องมาทำอะไรแบบนี้”

เป็นวิธีที่เขาไม่มีวันเลือกเด็ดขาดถ้ามีเวลา มันเป็นวิธีที่เบี่ยงเบน
ไปจากระสนิยมของเอียนมาก แต่ก็ไม่มีทางเลือก เพราะว่าตอนนี้เวลาคือ
สิ่งที่สำคัญที่สุด

“วิญญาณร้ายต้องสาปและความเกลียดชังที่ถูกฝังอยู่ใต้พื้นดิน
ไม่อาจตายตาหลับได้ตลอดชีวิตที่เหลืออยู่”

เอียนเริ่มเปิดใช้งาน ‘คาถาเรียกวิญญาณ’ ซึ่งเป็นหนึ่งในคาถามนตร์ดำ
ที่เขาเคยเรียนรู้ในอดีตชาติ แน่นอนว่าเป็นคาถาที่เขารู้จักแค่ในทางทฤษฎี
แต่ไม่เคยใช้มาก่อน

“จงลุกขึ้น”

แล้วทันใดนั้น หมอกที่ปลดปล่อยพลังงานน่าขนลุกก็พุ่งเข้ามาจาก
ทุกทิศทาง เป็นที่ชัดเจนว่าทั้งหมดคือวิญญาณร้ายที่ถูกฝังอยู่ในเนินเขา
แห่งนี้

“จงตื่น”

หมอกนั้นหมุนไปรอบ ๆ เอียนพร้อมกับส่งเสียงแปลกประหลาด
ราวกับว่ากำลังคร่ำครวญ

“จงกลับมา”

เมื่อเอ่ยคาถาออกมาเป็นครั้งที่สาม วิญญาณที่น่าขนลุกก็ก่อร่าง
เป็นรูปทรงของมนุษย์ช้า ๆ

“เฮอร์เบิร์ต เลออน”

อย่างไรก็ตาม หลังจากก่อร่างไปได้ครู่หนึ่ง เมื่อเอียนเอ่ยชื่อเฉพาะ
ออกมา หมอกเหล่านั้นก็กระจายหายไปในทุกทิศทาง มีเพียงวิญญาณ
เดียวที่ยังคงอยู่ต่อหน้าเอียน

‘จะ...เจ้า...?’

เสียงที่ออกมาจากวิญญาณไม่ใช่เสียงของมนุษย์โดยสิ้นเชิง
เป็นเสียงที่แค่ได้ยินก็ขนลุกแล้ว

‘เจ้า...!’

ไม่ช้า เสียงนำขลุ่ยนั้นก็ฟังดูคล้ายเสียงมนุษย์ และเสียงที่เสร็จ
สมบูรณ์ในขั้นสุดท้ายให้ความรู้สึกเหมือนเสียงชายชราที่เต็มไปด้วยอารมณ์
โกรธ

“ตาแก่ ไม่ได้เจอกันนานเลยนะ”

ตัวตนที่แท้จริงของวิญญาณที่เอียนเรียกออกมาด้วยคาถาเรียก
วิญญาณคือเฮอร์เบิร์ต เลออน อดีตผู้นำหอคอยางข้างและพ่อมดมนตร์ดำ
ผู้ทำให้จอมเวทชั้นสูงอย่างเฮเลนและจอมเวทหลายคนต้องตกเป็นผู้ใต้
บังคับบัญชา

‘เจ้า...!’

“ถ้ามันแต่เจ้าๆ แบบนี้ต่อไป ก่าจัดให้สิ้นซากไปเลยก็น่าจะดี”

‘...!’

หลังจากเอียนพ้นประโยคนั้นออกมา เสียงตะโกนก็หายไปอย่าง
สมบูรณ์ คำพูดที่จะทำให้วิญญาณสลายไปนั้นได้ผล

“ข้าเข้าใจว่าเจ้าตื่นเต้นแค่ไหนที่ได้เห็นข้า แต่ก่อนอื่น พวกเรา
ค่อยๆ คุยกันดีกว่า ข้าต้องการประสบการณ์ของเจ้า”

‘...เจ้าคิดจะทำอะไรนะ’

“บอกแล้วไง ว่ามีเรื่องจะถาม”

วิญญาณของอดีตผู้นำหอคอยางข้างเฮอร์เบิร์ตจึงเอียนอย่างเจ้าเล่ห์
แต่ถึงกระนั้นก็ไม่สามารถตะโกนเสียงดังเหมือนเมื่อครู่ได้

“ถ้าตอบดีๆ ข้าอาจจะให้ร่างกายเจ้าก็ได้ เพราะว่าข้าทำได้ถึงขั้นนั้น”

‘...ว่ายังไงนะ เจ้าจะ...เจ้าจะให้ร่างกายข้าจริงๆ หรือ เจ้านะนะ’

“ถ้าเจ้าไม่ถือสาว่าเป็นศพที่เต็มไปด้วยรอยปะชุนนะนะ”

‘ชะ...ข้าไม่สน! ข้าจะดูแลต่อจากนั้นเอง! เร็วเข้า เร็วเข้า เอา ร่างกายมาให้ข้า ตราบใดที่เจ้าให้ร่างกายข้า ข้าจะตอบทุกอย่างที่เจ้า ต้องการ...!’

“ไม่ เจ้าต้องตอบมาก่อน”

‘เจ้า! ข้าจะเชื่อเจ้าได้อย่างไร!’

“ไม่อยากเชื่อก็ไม่ต้องเชื่อ ในเมื่อข้าไม่มีอะไรจะเสียอยู่แล้ว มัน ไม่ใช่คำตอบที่หาได้จากเจ้าเพียงคนเดียว ข้าก็แค่คิดว่ามันเป็นวิธีที่เร็ว ที่สุดก็เท่านั้น”

เมื่อเอียนหันหลังกลับรากับไม่มีอะไรค้างคาใจอีก วิญญาณของ เฮอร์เบิร์ตก็พุ่งมาหยุดตรงหน้าอย่างรวดเร็วราวกับลูกศร

‘อะ...ดีวก่อน! หยุดก่อนเจ้าหนู! ข้าจะพูด! ข้าจะตอบ ฉะนั้น ได้โปรด! ได้โปรดเถอะนะ!’

อย่างไรก็ดี ดูเหมือนว่าวิญญาณของเฮอร์เบิร์ตจะกลายเป็นบ้า เพราะความเกลียดชังและความสิ้นหวังไปแล้ว หรือเป็นเพราะเขาตาย ในสภาพนั้นกันนะ

“คำถามของข้าง่ายมาก มนตร์ดำที่เจ้าคุ้นเคยไม่ได้อยู่ในระดับที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างแน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อเจ้า มีตำแหน่งของผู้นำหอคอยงาช้างผูกมัดอยู่ ข้าเดาว่าเจ้าได้รับข้อมูลกับ วัตถุที่เกี่ยวข้องกับมนตร์ดำมาจากที่อื่น แหล่งที่ว่านั้นอยู่ไหน มีกิลด์ของ พวกพ่อมดที่ยังเคลื่อนไหวอยู่ในเงามืดหรือเปล่า”

หลังจากวิญญาณของเฮอร์เบิร์ตได้ฟังคำถาม เขาก็หัวเราะ แล้วตอบกลับไป

เสียงหัวเราะนั้นเต็มไปด้วยการเยาะเย้ย

‘ใช่แล้ว คาถาเรียกวิญญาณ ดูเหมือนว่าเจ้าเองก็หลงใหลใน

มนตร์ดำเหมือนกันสินะ ฮ่าๆ! แต่ตอนนี้ก็ยังไม่สาย ถ้าเจ้าคืนชีพซ้ำ ถ้ารวมพลังของพวกเรา ไม่ว่าอะไรในโลกนี้...

“ตอบมาก่อน”

เอียนตัดบทเซอร์เบิร์ตด้วยน้ำเสียงห้วนๆ เขาไม่ได้ตั้งใจให้มันเป็นแบบนั้น เป็นเพราะเวทมนตร์ที่เขาได้รับจากอาทิล ฮาคา ทำให้แม้แต่เสียงของเขาก็ห้วนๆตามไปด้วย

‘ใช่แล้วๆ เจ้ากำลังรีบ ตอนแรกไม่ว่าใครก็เป็นแบบนี้ทั้งนั้น มันเป็นพลังที่เสพติดและยึดมั่นได้ง่ายกว่าเวทมนตร์ทั่วไป’

เซอร์เบิร์ตพูดด้วยความมั่นใจว่าเอียนเสพติดมนตร์ดำ วิญญาณร้ายตัวนั้นดูอารมณ์ดีมาก เพราะเขาเกิดความเชื่อมั่นว่าตัวเองสามารถทำอะไรกับเอียนก็ได้

เจ้าพุดตูก เพราะคนที่เชื่อว่าหอคอยงาช้างนั้น ข้าก็เลยทำอะไรไม่ได้ สิ่งที่ทำได้อย่างมากที่สุดก็คือการตามหาตำราไม่กี่เล่มและอ่านให้เต็มที่ ข้าถึงได้เจอตำราพวกนั้น

“เจ้าเจออะไร”

‘ต่อให้พวกผู้ใช้มนตร์ดำส่วนใหญ่จะถูกกำจัดไปแล้ว แต่มันก็ต้องเหลือผู้รอดชีวิตบ้างสิ ข้าตามหาข้อมูลจากทุกแหล่งที่จะช่วยข้าได้ในเวลานั้น แม้แต่ในกลุ่มพ่อมดก็ยังมียกยวที่เชี่ยวชาญในการจัดการกับแอนเดอร์และวิญญาณ พวกเขามีชื่อว่าเนโครแมนเซอร์ที่เคลื่อนไหวอยู่ในเงามืด’

เนโครแมนเซอร์ เอียนเคยได้ยินชื่อนี้บ่อยครั้ง แม้จะไม่เคยเห็นตัวจริง แต่มันเป็นหนึ่งในชื่อที่อยู่ในตำราหรือข่าวลือที่เกี่ยวข้องกับมนตร์ดำ

“ข้าจะเจอพวกเขาได้ที่ไหน”

‘ข้าก็ไม่รู้เหมือนกัน’

“งั้นหรือ”

เอียนล้วงถุงหนังใบหนึ่งออกมาจากในอกเสื้อ มันคือถุงที่บรรจุผงแพร่ซึ่งเป็นผงที่มีความสามารถในการจัดพลังปีศาจ

เซอร์เบิร์ตถอยหลังอย่างรือรนรราวกับตรวจจับพลังอันตรายที่อยู่ therein ได้

‘อะ...เดี๋ยวก่อน! ข้าไม่ได้โกหก! คนพวกนั้นถูกก่อกวนจากการปราบปรามและกีดกันมาเป็นเวลานานแล้ว! คนแบบนั้นจะบอกตำแหน่งของตัวเองให้ผู้นำหอคอยงาช้างรู้ได้ยังไง ข้าพูดจริงๆ! พวกนั้นให้วิธีติดต่อมาแทน!’

ในขณะเดียวกัน เขาตะโกนคอแทบแตกว่าเขาไม่รู้ตำแหน่งของเนโครแมนเซอร์ แต่รู้ช่องทางการติดต่อ

‘ฉะนั้น เก็บผงเฮงซวยไปให้พ้นสายตาข้าเดี๋ยวนี! เดี๋ยวนีเลย!’

เมื่อเห็นเซอร์เบิร์ตตะโกนโห่เฮ้อ เอียนก็เก็บถุงหนัง การตอบสนองที่รุนแรงกว่าที่คิดทำให้เอียนพึงพอใจ

‘อือ...!’

วิญญาณเซอร์เบิร์ตยังคงล่องลอยอยู่ครู่หนึ่งแม้ว่าเอียนจะเก็บผงนั้นไปแล้วก็ตาม มันเข้ามาใกล้เอียนช้าๆ มือกับสีหน้าที่เต็มไปด้วยความระแวงระวังค่อยๆ ผ่อนคลาย

“ข้าเก็บไปแล้ว ฉะนั้นพูดมา”

‘อะ...มันไม่ยากเลย! เจ้าก็แค่รวบรวมวิญญาณเหมือนที่เจ้าทำก่อนหน้านี้! รวบรวมให้ได้มากพอที่จะกระตุ้นการรับรู้ทางจิตวิญญาณของเนโครแมนเซอร์! เจ้าพวกนั้นมีหลักการที่ยังรู้ถึงวิญญาณเช่นเดียวกับการหายใจมานานของจอมเวท พวกมันจะเข้าหาเจ้าก่อน ถ้าเจ้าปลุกเจ้าพวกมันได้มากพอ’

เรียกและรวบรวมวิญญาณด้วยคาถาเรียกวิญญาณ เพราะหลังจากรวบรวม รวบรวม และรวบรวมแล้ว พลังนั้นจะส่งไปถึงคนในนิกาย

เนโครแมนเซอร์

“เรื่องนั้น เจ้าแน่ใจรึ”

“อะ...อะไกัน! แน่ใจสิ! เจ้าลองทำดูก็จะรู้ไม่ใช่หรือ!”

“ดูเหมือนจะใช้เวลานานนะ”

“ไม่มีทาง! พวกมันไม่บ้าพอที่จะออกมาเองทั้งที่ซ่อนตัวไว้อย่างดี
หรือ พวกมันจะส่งวิญญาณมาติดต่อเจ้าก่อน หมายถึงดวงวิญญาณ
ที่เป็นเหมือนคนรับใช้ของเนโครแมนเซอร์นะ”

“อืม...”

เอียนกอดอกครุ่นคิด การใช้คาถาเรียกวิญญาณก็อยู่เหนือขอบเขต
อยู่แล้ว และเป็นวิธีที่ไม่ถูกใจเอาซะเลย

“ข้าไม่ใช่พวกที่อยู่ในงามมืดซะหน่อย”

เอียนเดาะปาก แต่ไม่มีวิธีการอื่นแล้ว มีแต่ต้องลองเท่านั้น

“ก่อนหน้านี้”

เอียนล้วงถุงหนึ่งออกมาอีกครั้ง

ทันทีที่เอียนคลายปากถุง เขาก็โปรยผงของราชินีแพร่ไปในอากาศ
ทันที วิญญาณเฮอร์เบิร์ตตกใจกับการกระทำที่ไม่คาดคิดนี้ เนื่องจาก
การดับสลายไปอย่างสมบูรณ์กำลังเกิดขึ้นต่อหน้าต่อตา ดังนั้นเขาจึง
ตอบสนองตามธรรมชาติ

“หยุด”

ขณะผงที่โปรยไปในอากาศเริ่มร่วงหล่น อำนาจแห่งวาจาที่เอียน
เอ่ยก็สั่งให้ผงทั้งหมดหยุดชะงัก มันค้างกลางอากาศอยู่อย่างนั้นจนกว่า
จะมีคำสั่งเพิ่มเติม

“จะ...เจ้า! คิดจะเล่นอะไรอีก...!”

“ถ้าเกิดอะไรขึ้นกับข้า เจ้าก็จะหายไปเหมือนกัน ฉะนั้นถ้าเจ้าพูด
เรื่องอะไรไร้สาระ อย่างน้อยในตอนนี้นี้ก็...”

‘ไม่มี! ไม่มี! ข้าไม่ได้พูดอะไรไว้สาระนั้น! คนเราจะต้องให้พูด
ก็ครั้งถึงจะเชื่อเหี้ย!’

“ก็เพราะเจ้าไม่ใช่คนยังงี้ละ”

อันที่จริง เอียนไม่จำเป็นต้องทำแบบนั้นเลย เนื่องจากวิญญาณ
เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นจากความทรงจำและอารมณ์ แต่ความทรงจำที่อยู่ในนั้น
ก็แอบดูได้อย่างง่ายดายแล้ว

เขาแค่อยากจะตอนแฮร์เบิร์ตให้จนมุมที่สุดเท่าที่จะทำได้ ต้องทำ
แบบนั้นถึงจะสะใจ เอียนพยักหน้าและร้ายคาถาเรียกวิญญาณ

“ต้องเรียกมากแค่ไหน”

‘อ้อ...! มากที่สุดเท่าที่จะทำได้!’

“แล้วมันเท่าไรล่ะ”

‘เก็บพวงนั้นก่อนสิ!’

“ข้าต้องการคำตอบจะได้ตัดสินใจว่าจะเก็บหรือจะโปรยดี”

‘โอ้ย! ทั้งภูเขา! เรียกวิญญาณทั้งหมดที่อยู่ในภูเขาลูกนี้ออกมา!
เนใครแมนเซอร์จะต้องออกมาแน่!’

วิญญาณแฮร์เบิร์ตร้องออกมาด้วยความเจ็บปวดกึ่งหนึ่งและความ
กระวนกระวายใจอีกกึ่งหนึ่ง แต่เอียนก็ยังปฏิบัติตามคำแนะนำนั้นอย่าง
ซื่อสัตย์ เขาเพิ่มความแข็งแกร่งและขอบเขตของคาถาเรียกวิญญาณ
ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

“จงดั้น”

จากนั้นวิญญาณจำนวนมหาศาลก็หลั่งไหลมาจากทุกทิศทาง แต่
พิจารณาจากจำนวนเพียงอย่างเดียวก็มั่นใจได้ว่ามันแตกต่างจากเมื่อครู่มาก
‘เคี้ยกกก!’

‘ช่วยข้าด้วย...ช่วยด้วย...!’

‘ข้าจะฆ่าเจ้า จะต้องฆ่าเจ้าให้ได้!’

‘ลูกชายของแม่...ลูกชายคนเดียวของแม่!’

‘ทั้งหมดเป็นฝีมือของอัลฟอนโซ ข้าบริสุทธ์!’

เสียงคร่ำครวญของเหล่าวิญญาณโหมกระหน่ำมาจากทุกทิศทาง เสียงคร่ำครวญของผู้ชาย ผู้หญิง เด็ก แม่ ชุนนาง และสามัญชน จะเรียกว่าเป็นภูเขาที่ฝังศพของคนที่ถูกประหารชีวิตไปนานแล้วได้ไหมนะ แม้แต่ชนิดของเสียงคร่ำครวญก็มีความหลากหลาย

“ยังต้องเรียกอีกนานแค่ไหน”

‘ยัง...ยังต้องรออีกหน่อย...’

ตอนนี้วิญญาณเฮอร์เบิร์ตดูเหมือนไม่มีแม้แต่แรงจะตอบด้วยซ้ำ อันเป็นผลมาจากผงสีชมพูที่แผ่กระจายอยู่เหนือศีรษะ

‘คาถาเรียกวิญญาณที่โดดเด่น...’

ในขณะนั้นเอง วิญญาณสีม่วงตัวหนึ่งก็ค่อยๆ เข้ามาใกล้จากกลางอากาศ มันยังคงรักษาน้ำเสียงที่สงบนิ่งต่างจากวิญญาณตัวอื่นๆ

‘เจ้าคือใคร...’

“เจ้าคือเนโครแมนเซอร์หรือ”

‘เจ้ารู้จักพวกเรา...’

เมื่อวิญญาณสีม่วงที่ถูกส่งมาจากเนโครแมนเซอร์นิรนามเผชิญหน้ากับเอียน อย่างว่าแต่ลูกตาเลย มันไม่มีแม้แต่บาดตาด้วยซ้ำ แต่ถึงอย่างนั้น เอียนก็รู้สึกได้ถึงสายตาที่จ้องมองอยู่

บางทีมันอาจจะกำลังพินิจพิเคราะห์เอียนผ่านวิญญาณก็ได้

“ข้าเชื่อว่าเอียน เพจ ข้าได้เรียนรู้วิธีการติดต่อกับเนโครแมนเซอร์อย่างพวกเจ้าจากเฮอร์เบิร์ต เลออน อดีตผู้นำหอคอยางข้างแห่งจักรวรรดิกรินริเวอร์...”

เอียนพูดตบด้วยน้ำเสียงที่ขำกว่าปกติ แน่ใจว่ามีเป้าหมาย เขาอยากจะทำอะไรบางอย่างที่ใจไม่แสดงให้วิญญาณเฮอร์เบิร์ตเห็น

‘เอียน เพจ เอียน เพจ ชื่อนั้นน่าจะเป็น...ผู้นำหอคอยงาช้าง
แห่งจักรวรรดิกรีนริเวอร์ไม่ใช่หรือ’

วิญญาณสีม่วงเข้าใจลัทธิกับต้องการสังเกตการณ์เอียนอย่างใกล้ชิด
เอียนแสร้งทำเป็นตอบสนองและก้าวเข้าไปใกล้ ไม่ช้าทั้งสองก็ห่าง
กันเพียงคืบ

‘ผู้ที่มีพลังเทียบเท่ามังกร...และแม้กระทั่งมังกรขาวเป็นผู้รับใช้...’
ขณะที่วิญญาณสีม่วงพึมพำมาถึงตรงนี้ เอียนก็ยื่นมือออกมาสัมผัส
วิญญาณนั้น

‘อะไรนะ...?’

ไม่เพียงแค่นั้น คลื่นสีทองที่แผ่กระจายออกมาจากฝ่ามือของเอียน
ทะลุเข้าไปในวิญญาณสีม่วง จากนั้นหมอกสีม่วงของวิญญาณก็เปลี่ยน
เป็นสีทองเช่นกัน

“ผู้กลืนกินความทรงจำ”

ผู้กลืนกินความทรงจำเป็น ‘เวทมนตร์ระดับเก้า’ ที่เอียนสร้างขึ้น
และเป็นคาถาที่สามารถอ่านความทรงจำที่อีกฝ่ายซ่อนอยู่ได้

ในอดีต นี่เป็นคาถาที่เอียนไม่กล้าใช้แม้จะรู้วิธีใช้ก็ตาม แต่ตอนนี้
แตกต่างออกไป เนื่องจากความเชี่ยวชาญในอำนาจแห่งวาจาทำให้เอียน
มีองค์ประกอบต่างๆ ที่สามารถหลุดพ้นจากความเป็นมนุษย์ธรรมดาได้
ถ้าจะพูดว่าเขาวิวัฒนาการอย่างก้าวกระโดดก็ไม่ใช่เรื่องเกินจริง

‘จะ...เจ้าทำอะไรนะ...!’

“ซ่อนตัวอย่างมิดชิดซะด้วย”

เอียนอ่านความทรงจำของวิญญาณที่เนโครแมนเซอร์ส่งมา ต้อง
ขอบคุณสิ่งนั้นที่ทำให้สามารถระบุที่ซ่อนได้ เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเพียง
ชั่วพริบตาจริงๆ

“รอก่อน อย่าเพิ่งไปไหนทั้งนั้น”

เนโครแมนเซอร์ตรวจจับได้ว่าเกิดสถานการณ์ผิดปกติโดยสัญชาตญาณ พวกเขารีบสลายวิญญาณอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตามก็ เียนยังคงรู้สึกผ่อนคลาย เพราะว่าเขาสามารถไปถึงที่นั่นได้ภายในชั่วพริบตา

ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนในโลกนี้ก็เหมือนกัน

เียนเสาะห่มองดูวิญญาณเซอร์เบิร์ต เขาควรจัดการที่แห่งนี้อย่างหมดจดก่อนที่จะจากไปไม่ใช่หรือ

“ขอบคุณมาก ช่วยข้าได้เยอะเลย”

“อะ...ถ้าอย่างนั้น ตอนนี้ก็ให้ระ...ร่างกาย...”

“อ้อ ต้องให้สิ สัญญาไว้แล้วนี่นา”

“โอ้...!”

“ไปเกิดใหม่ซะ”

“...หา?”

“ไม่ว่าจะเกิดใหม่เป็นอะไร ก็จะมีร่างกายไม่ใช่หรือ”

เียนพูดความจริง ไม่ว่าอีกฝ่ายจะไปเกิดใหม่เป็นมนุษย์ เกิดใหม่เป็นค้างคาว หรือเกิดใหม่เป็นแมงมุม ไม่ว่าจะไปเกิดใหม่เป็นอะไรก็จะมีร่างกายไม่ใช่หรือ

เียนเอ่ยอำนาจแห่งวาจาด้วยหัวใจที่เื้อ้ออาทร โดยมีเป้าหมายเป็นผงของราชินีแฟรี่ที่ชะงักค้างอยู่กลางอากาศ

“ไอ้สาร...!”

เซอร์เบิร์ต อดีตผู้นำหอคองยางาซัง เผชิญหน้ากับความตายเป็นครั้งที่สอง

เป็นการดับสลายอย่างสมบูรณ์และตลอดกาล

ตุ้มมมม!

ม่านพลังมนตร์ดำที่ปิดกั้นทางเดิน ซึ่งเป็นที่ซ่อนตัวของเนโคร-

เพื่อที่จะจบเรื่องราวอันน่าปวดหัวและได้ใช้ชีวิตอย่างสมสุข
เอียนจำเป็นต้องร่วมกับฝ่ายหนึ่งเพื่อจัดการกับอีกฝ่าย
แต่ไม่ว่าจะเป็น *มังกร* หรือ *ฟราน เพา* ก็ไม่มีใครน่าไว้ใจทั้งนั้น
สิ่งที่เอียนเชื่อได้จริงมีเพียงแค่ตัวเขาเท่านั้น
เอียนต้องก้าวข้ามไปอีกระดับ
ต้องแข็งแกร่มกว่าฟราน เพา และอยู่เหนือกว่าเผ่ามังกร
บทสรุปสุดท้ายในชีวิตที่สอของเอียนจะจบลงอย่างไร!

หมวดนวนิยาย

ISBN 978-616-18-8346-1

9 786161 883461